

هیچ کس جز پاکستان مارا به رسمیت نمی شناخت. بیستم نوامبر نامه ای از وزارت امور خارجه دریافت کردم که در آن آمده بود: «دیگر امارت اسلامی افغانستان را به رسمیت نمی شناسد»

تهدید می کند و ۲. اینکه این درخواست این امر را القامی کند که در جهان اسلام عدالتی وجود ندارد.

نگرانی های آمریکا همچنان ادامه پیدا کرد. کار تا جایی پیش رفت که آمریکا قصد داشت خواسته های خود را کنار بگذارد و امارت اسلامی را به شرط تحویل بن لادن به رسمیت بشناسد. با حادثه ۱۱ سپتامبر ۲۰۱۱ همه چیز به بن رسید و جهان وارونه شد. روند مذاکرات از ریل خارج شد.

حوادث یازدهم سپتامبر و پیامدهای آن

در منزل منتظر آوردن شام بودم که رحمت الله سریع وارد خانه من شد و گفت اخبار رادار تلویزیون دیده ای؟ در خانه تلویزیون نداشتم. گفت باید ببینید در آمریکا چه خبر است، آتش گرفته است. به خانه حامد کرازی رفتیم و در تلویزیون سوختن یکی از

ساختمان های مرکز تجاری جهانی در نیویورک را مشاهده کردیم. بلافاصله پس از دیدن این صحنه ها فهمیدم که افغانستان و مردم فقیر آن در نتیجه اتفاقاتی که در ایالات متحده رخ داده، رنج خواهند برد. آمریکا در پی انتقام خواهد بود و به کشور ما روی خواهد آورد. بقیه افراد خوشحال بودند. از آن ها پرسیدم به نظرشان آمریکا چه کسی را مقصر این ماجرا می داند. به آنها گفتم که این لحظه را در این اتاق به یاد خواهید آورد زیرا ما باید تاوان آنچه امروز رخ داد را بپردازیم.

آنها گمان می کردند که بعید است آمریکا بخواهد انتقام بگیرد. با نگرانی از ماه های آینده و اتفاقات پیش رو به خانه بازگشتم. این حمله خواب را از چشمانم گرفته بود. تصمیم گرفتم صبح روز بعد بیانیه ای در اختیار رسانه ها قرار دهم. بیانیه ای مطبوعاتی منتشر کردیم و در آن حادثه را به شدت محکوم کردیم و خود را شریک غم و اندوه آسیب دیدگان این حادثه معرفی کردیم و خواستار محاکمه عاملان این فاجعه شدیم.

نسخه ای از آن را به سفارت آمریکا در اسلام آباد ارسال نمودیم اما دیگر دیر شده بود. در سایه ی این وحشت و تروریسم، آمریکا بیشتر به فکر انتقام گیری بود. جورج بوش منتظر تحقیقات برای اثبات مدارک و دلایل نماند و اعلام کرد که اسامه بن لادن مسئول حمله ۱۱ سپتامبر است و او را زنده یا مرده می خواهد. افغانستان پناهگاهی برای بن لادن بود و در نتیجه شریک و مسئول این جنایت به شمار می رفت. تمام دنیا با آمریکا همسو شده بودند و افغانستان منزوی شده بود. تحریم ها علیه افغانستان تشدید شد و شایعاتی در مورد وقوع جنگ منتشر شد و روز به روز بر آن افزوده می شد. تمام تلاشم را کردم تا مسئله را با راه حل های سیاسی حل کنیم.

از طرف مردم افغانستان به بوش نامه نوشتم و رنج هایمان را توضیح دادم. از او خواستم تا با هوشیاری عمل کند و به پیامدهای جنگ بیندیشد و از اشتباهات گذشته اجتناب کند. به او پیشنهاد دادم که مذاکرات و گفتگو را جایگزین جنگ کند. از برخی نقشه های جنگ و تلاش های ایالات متحده برای تشکیل ائتلاف مطلع شدم و این مورد باعث نگرانی ملا محمد عمر شده بود. آمریکا با همکاری سرویس اطلاعاتی پاکستان طرح حمله موشکی به اقامتگاه ملا محمد عمر و اسامه بن لادن را آماده می کرد. اکثر هم پیمانان افغانستانی که کمک های مالی و مادی از آمریکا دریافت می کردند، به آمریکا پیوسته بودند.